

v kladném případě — závěr, k němuž žal. úřad po této stránce dospěl, je ve shodě se skutkovým stavem, pokud byl zjištěn.

Tato nejasnost znemožnila však jak straně účinnou obranu, tak i nss-u přezkoumání rozhodnutí s hlediska jeho zákonitosti, a způsobila tím rovněž podstatnou vadu nař. rozhodnutí.

Z uvedených důvodů bylo je dle § 6 zák. o ss. zrušiti.

### Č. 2029.

**Stavební právo (Praha). — Železniční právo:**  
\* Z důvodu, že provedením stavby na pozemku, kterého pravděpodobně bude třeba pro zamýšlenou úpravu nádraží, se zvýší náklady jeho nabytí, nemůže se železniční správa dovolávati ochrany §u 34 stavebního řádu pro Prahu.

(Nález ze dne 1. března 1923 č. 3381.)

Věc: Česká finanční prokuratura v Praze jménem čsl. železniční správy (finanční rada Dr. Lad. Erben) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastněnou stranu — firmu J. St. a spol. ve Vysočanech — adv. Dr. Gustav Schneider z Prahy) o povolení stavby skladiště fy J. St. a spol. ve Vysočanech.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem městského jako stavebního úřadu ve Vysočanech z 11. dubna 1922 uděleno fy St. a spol. povolení k stavbě skladiště při továrně jmenované firmy na pozemku č. kat. — ve Vysočanech. K rekursu ředitelstva státních drah, které namítalo, že pozemku tohoto bude třeba k projektovanému rozšíření nákladního nádraží v Libni, a zastavením jeho že by rozšíření to bylo zdrženo a stíženo, stavební sbor hl. města Prahy povolil stavbu jako provisorní na demoliční revers. K odvolání fy St. a spol. zsv nař. rozhodnutím zrušil rozhodnutí I. i II. stolice jakož i celé předchozí řízení a uložil stavebnímu úřadu I. instance, aby o sporné žádosti vykonal nové komisionální šetření a na jeho základě vydal nové rozhodnutí řídě se tím, že podle § 34 stav. ř. nelze odepírat stavební povolení z toho důvodu, že příslušného staveniště bude v budoucnu zapotřebí pro projektované rozšíření nádraží, a že při novém šetření bude zjistiti, pokud je stavba přípustna s hlediska § 41 stav. ř.

St-lka potírá jako nezákonný výrok žal. úřadu, že nelze v základě § 34 stav. ř. odepírat žádané stavební povolení z toho důvodu, že příslušného staveniště bude v budoucnu zapotřebí pro projektované rozšíření nádraží.

Nss uvažuje o stížnosti musil se zabývatí především námitkou zúčastněné strany učiněnou při veřejném ústním líčení, že nař. výrok není rozhodnutím po rozumu § 2 zák. o ss., ježto žal. úřad meritorně o povolení či nepovolení stavby nerozhodl a že st-lce bude možno v nově zahájeném stavebním řízení všechny své námitky uplatňovati. Námitku tu neshledal důvodnou. Neboť žal. úřad vyslovil, že zájmy, jež uplatňuje st-lka, nepatří k oněm veřejným zájmům, které jsou ochráněny §em 34 stav. ř.; v tomto výroku o otázce, která byla již v niž-



ších instancích in judicio, dlužno však spatřovati rozhodnutí ve smyslu § 2 zák. o ss., které jak pro nižší instance v dalším řízení, tak i pro strany je závazno. Bylo proto stížnost uznati za přípustnou.

Pokud jde o meritum, musil soud nejprve uvážiti, z kterýchto důvodů stížnost uplatňuje nepřipustnost sporné stavby, a zda oňledy ji uváděné vůbec lze zařaditi pod pojem veřejných poměrů § 34 stav. ř. St-lka tvrdila a tvrdí ve stížnosti, že udělením konsensu resp. postavením budovy na jeho základě vznikne pro železniční správu při provádění zamýšleného, ač dosud nekonkretisovaného projektu úpravy nádraží v L. nová překážka, ježto cena staveniště, ježž železniční správa bude nucena k tomu účelu vykoupiti nebo vyvlastniti, provedením sporné stavby značně stoupne.

Jak z tohoto odůvodnění stížnosti patrné, nepůsobí tedy sporná stavba přímo znemožnění nebo nutnou nějakou nepříznivou modifikaci onoho projektu úpravy nádraží, nýbrž má vliv jenom nepřímý potud, že se jí náklady na provedení úpravy té zvýší. Jde tudíž jediné o čistě majetkový zájem státu jako podnikatele dráhy. Tento zájem, který jediné stížnosti je uplatňován, nelze však dojista charakterisovati jako zájem veřejný ve smyslu § 34 stav. ř. Nebylo proto vůbec třeba zabývati se otázkou, jaký rozsah má ustanovení § 34 stav. ř., resp. zda zájmy železniční spadají pod ony zájmy veřejné, jichž chrániti povolán je úřad stavební, neboť o takový zájem tu nejde.

Bylo tudíž stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

#### Č. 2030.

**Nemocenské pojišťování dělnictva: \*** Omezení dané předpisem § 1, odst. 4 zák. ze 16. července 1892 č. 202 ř. z. nebylo, pokud jde o nemocenské pojištění, prováděné zapsanými pokladnami pomocnými, ani zrušeno ani změněno zákonem o nemocenském pojišťování ze dne 15. května 1919 č. 268 Sb.

(Nález ze dne 1. března 1923 č. 3463.)

**Prejudikatura:** Boh. 335 adm.

**Věc:** Akciová společnost, továrna na fezy, a další firmy (adv. Dr. Jos. Josífk z Prahy) proti ministerstvu sociální péče v Praze (min. místotajemník Dr. Frant. Janoščík — za strany zúčastněné okresní pokladny nemocenské ve Št. a v P. adv. Dr. Lev Winter z Prahy) o nemocenské pojištění.

**Výrok:** Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

**Důvody:** Nař. rozhodnutími vyslovalo min. soc. péče, že st-lé mohou míti své úředníky pojištěny podle §u 11 č. 6 nem. zák. ve znění zákona ze dne 22. prosince 1920 čl. 689 Sb. u nemocenské pokladny úředníků a zaměstnanců, zapsané pokladny pomocné v Praze, a nemusí tudíž platiti od 1. ledna 1921 pojistné příspěvky za své úředníky do okresní nemocenské pokladny, že však jsou povinni platiti příslušné okr. nem. pokladně pojistné příspěvky za příslušnou dobu před 1. lednem 1921 za ty zaměstnance, kterýni příslušela vyšší zajišťovací